

Posudek k diplomové práci Anny Vanclové
MEMBRÁNOVÝ PROTEOM PLASTIDU EUGLENIDŮ

Anna Vanclová je odchovankyní naší laboratoře a ve své diplomové práci navázala na práci bakalářskou. Nedá se však říct, že by měla situaci jednoduchou. Anička byla totiž odsouzena razit směr, kterým se od nás zatím nikdo nevydal - proteomiku buněčných frakcí. Proto jsme poprosili dr. Šuťáka, aby se stal jejím konzultantem. Naštěstí mám pocit, že Aničce role pionýra nevadila a že záda chodí neprošlapanými cestičkami. Musela se vyrovnat s tápáním v metodice a velkou část její práce tvořila optimalizace postupů při rozbíjení a frakcionaci buněk. Daní za zavádění nových postupů je možná také skutečnost, že diplomová práce objektivně vzato nepřinesla žádný objev nebo pozitivní nález. Anička nenašla v proteomu ani transkriptomu žádnou část transportní mašinerie, v kterou jsme doufali, když jsme se do projektu pouštěli. Nejspíš je to způsobeno tím, že data jsou ještě příliš nekompletní a naše postupy izolace a čištění membránových proteinů nejsou optimální. Je však možné, že se Anička přidala k hlavnímu proudu naší laboratoře, který hledá neexistující objekty jako třeba mitochondrii oxymonád. Jak je to ve skutečnosti, ukáže snad blízká budoucnost, protože Anička se rozhodla pokračovat v hledání i během doktorského studia.

Anička pracovala po celou dobu diplomové práce svědomitě a s nadšením. Poměrně samostatně nebo po konzultacích se zkušenějšími kolegy byla schopna řešit a vyřešit metodické potíže a učit se z vlastních chyb, kterým se samozřejmě nevyhnula. Nezdary, které ji provázely po celou dobu její práce, ji neodradily od dalších pokusů a doufám, že ani celkově negativní výstup práce ji nevzal chuť pátrat dál po proteinových transportérech plastidu euglen. V poslední fázi se Anička asi na půl roku ponořila do bioinformatických analýz dat, které vygenerovala, a i ty, přestože byla v tomto směru nezkušená, dovedla do dobrého konce. Sepisování diplomové práce proběhlo z mého pohledu zcela bezbolestně, protože pro Aničku je psaní čtivých textů podle všeho poměrně přirozené, a tak byla práce dokončena v čas a s její konečnou formou jsem spokojen. Proto mi nezbývá než konstatovat, že diplomovou práci Anny Vanclové považuji za obhajitelnou a její další rozbor ponechám na oponentovi.

Vladimír Hampel